

[Formanden.]

revisorer og til Stedfortrædere for disse for Regnskabsaarene 1929—30 til 1932—33, nemlig:

Folketingsmand N. C. Christensen med Stedfortræder Folketingsmand Andreasen (Næstved).

Folketingsmand Pinstруп med Stedfortræder fhv. Folketingsmand Nørgaard,

Landstingsmand Døcker med Stedfortræder Folketingsmand Fraenkel,

Folketingsmand A. M. Hansen med Stedfortræder fhv. Folketingsmand Vald. Nielsen.

Udenfor Dagsordenen har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Som bekendt er Forbruget af dansk Frugt og danske Havesager gaaet stærkt frem. I Forhold til udenlandsk Frugt og Havesager har det for de danske Varers Vedkommende hidtil skortet paa Ensartethed i Kvalitet og Sortering, og for at opnaa en saadan Ensartethed har „Almindelig dansk Gartnerforening“ indsendt et Andragende til Landbrugsministeriet om en Ændring i Loven om Salg af indenlandske Haveprodukter og indenlandsk Frugt ved offentlig Auktion. For Øjeblikket kan man nok sælge disse Varer ved offentlig Auktion, men en Forening, der har Lov til dette, skal ogsaa tage Ikke-Medlemmers Varer med ved en saadan Auktion. En Forenings Medlemmer kan godt selv underkaste sig Bestemmelser, der gaar ud paa at faa en bedre Sortering frem, men de har ingen Midler til at paalægge Ikke-Medlemmer den samme Forpligtelse, og derved bliver det naturligvis vanskeligt at faa gennemført Forbedringer. Det Lovforslag, jeg her har den Ære at forelægge for det høje Ting, nemlig *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 71 af 7. April 1899 om Salg af indenlandske Haveprodukter og indenlandsk Frugt ved offentlig Auktion*, gaar da ud paa, at der gives en Forening Tilladelse til ved offentlig Auktion alene at sælge Medlemmers Varer.

Fra Gartnernes Side er det ikke Meningen, at det skal være noget Monopol for dem, og der er derfor indført en Bestemmelse om, at enhver, der producerer disse Varer her i Landet, kan blive Medlem af Foreningerne.

Man har allerede under disse ikke særlig gunstige Forhold forsøgt en saadan Auk-

tionsvirksomhed, nemlig i Fjor i Odense, og der er i forskellige jydsk Byer projekteret lignende Foretagender til næste Sommer, men for alle disse Byers Vedkommende er man meget betænkelig ved at gaa i Gang med Arbejdet, inden man har faaet en Lovændring som den, jeg her har omtalt; man vil imidlertid meget gerne have begyndt med denne Auktionsvirksomhed, fordi man tror, den vil kunne faa meget stor Betydning.

Saa vidt jeg ved, foregaar alt Salg af Frugt og Havesager i Holland efter Regler som dem, her er Tale om, og som man meget indtrængende har anmodet mig om at faa ind i den gældende Lov.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Dernæst har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende nu anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 vedrørende personlig Skat til Kommunen*. Dette lille Lovforslag tilsigter at raade Bod paa et Forhold, der er fremkaldt af en enkelt Bestemmelse i den kommunale Skattelov af 29. Marts 1924, som har generet nogle faa Kommuner i betydelig Grad. I den nævnte Lovs § 2, sidste Stykke, findes en Bestemmelse om Skattebetaling af Personer, der gør Tjeneste om Bord paa Skibe, og som ikke har nogen egentlig Opholdskommune. Det fastsættes nemlig, at saadanne Personer kun kan ansættes til personlig Skat til den Kommune, der nærmest maa betragtes som deres Hjemstedskommune, naar Skibet gaar i Fart mellem danske Havne eller mellem danske Havne og udenlandske. En snæver Fortolkning af denne Bestemmelse fører imidlertid med sig, at Betingelsen for at sætte en Mand i Skat ikke er til Stede, naar det Skib, han sejler med, kun enkelte Gange anløber danske Havne, men i øvrigt sejler mellem fremmede Havne, og en Fortolkning som den her nævnte har Højesteret i en ganske bestemt Sag givet Medhold. Herved fremkommer det Forhold, at ikke saa ganske faa, navnlig ugifte, Personer, der gør Tjeneste i Trampfart, er skattefrie, og da saadanne søfarende i særlig Grad har Tilknytning til enkelte mindre Kommuner her i Landet, virker det ret trykkende, navnlig da disse